

De feestvreugde was nog maar nauwelijks voorbij of de gemeenteraad beslist op 20 oktober 1904 een toelage toe te kennen aan de onlangs opgericht fanfare "Sinte-Ursula".

Onder de leiding van de heer Willem Beckers-Thomassen koos deze vereniging haar lokaal in een café (ouderlijk huis Schellingen) langs de Bessemerstraat. In de "Weergalm der Maas" worden nu ook wijzigingen doorgevoerd. Dirigent Bartholomeus Willems wordt opgevolgd door Adolf Nivelle, onderwijzer te Eigenbilzen en deze bestuurder wordt in 1911 opgevolgd door G.F. De Pauw uit Maastricht. Ook het voorzitterschap gaat over van Charles Vrancken naar Dokter Henri Martin, doch de oorlog van 1914-1918 staat voor de deur en alle activiteiten worden zolang stopgezet. Daags na de bevrijding werden de instrumenten terug bovengehaald.

Het Vaderlands Lied werd gespeeld ter ere van de moedige strijders en een bevrijdingsstoet werd georganiseerd waarin de oude fanfare nog steeds verenigd opstapte. Ste.-Ursula daarentegen overleefde de oorlog niet. Voorzitter Willem Beckers verhuisde met de resterende inventaris naar buurgemeente Zutendaal (Besmer) waar instrumenten en vaandel werden overgenomen. De "Weergalm der Maas" had onmiddellijk na de eerste wereldoorlog met moeilijkheden te kampen.

Zo gingen in de vredesstoet te Neerharen slechts een 12-tal leden mee. In 1920 echter wordt de oude muziekschool opnieuw in leven geroepen (o.l.v. Jos Nijsthoven) en het muziekleven gaat weer crescendo, ten bewijze hiervan de goede uitslagen bij deelname aan muziekwedstrijden in de volgende jaren en de beloning: de oprichting van een kiosk op het Marktpllein (op 10 augustus 1924). Graaf Félix de Mérode was destijds erevoorzitter. Genoemde kiosk werd in het jaar 1967 afgebroken wegens uitvoering van het bijzonder plan van aanleg "Lanaken-centrum".